

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om udøvelse af erhverv i Grønland.

Valgt blev: *K. Axel Nielsen, Arup, Dupont, Lund Jensen, Peter Kristensen (Ålborg), H. Larsen (Bjerre), Johan Nielsen, Rosing, Aage Fogh, From, Damsgaard, Helga Pedersen, Østergaard, Ninn-Hansen, Asger Jensen, Gertie Wandel og Vivike.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om opførelse af et statshospital i Thorshavn.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 69) findes i tidenden sp. 1988, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 557).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Johan Nielsen: Som det fremgår af den afgivne betænkning, har udvalget angående opførelse af et statshospital i Thorshavn holdt 5 møder og herunder haft samråd med den højtærede indenrigsminister. Udvalget har også af arkitekt Paul Clausen fået tegninger og overslag forelagt, ligesom direktør Bjørklund Bertelsen, direktoratet for statshospitalerne, og forsorgschef Bang Mikkelsen har orienteret udvalget om statshospitalets og åndssvageforsorgens forhold. Endvidere er lovforslaget enstemmigt tiltrådt af det nye lagting.

Derefter indstiller et flertal, det vil sige hele udvalget med undtagelse af det konservative folkepartis medlemmer, lovforslaget til vedtagelse uændret. Jeg skal på mit

partis vegne anbefale at stemme for det og samtidig anbefale at stemme imod det af mindretallet stillede ændringsforslag.

Som færing føler jeg i denne forbindelse trang til at takke udvalgets flertal for den forståelse, der er udvist for lovforslaget om statshospitalet i Thorshavn. Jeg mangler ord for at forklare, hvad det betyder for os at få dette statshospital bygget. Uden at ville gentage, hvad jeg sagde ved første behandling, vil jeg lige anføre, at det her drejer sig om menneskeskæbner, måske de største tragedier, der kan forekomme i et menneskes liv. For fremtiden kan disse ulykkelige mennesker blive hjemme på Færøerne, og det vil især de pårørende være overmåde taknemlige for.

P. E. Eriksen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Johan Poulsen, ikke kan være til stede, tillader jeg mig her ved anden behandling at følge det ærede medlems tale ved første behandling op på baggrund af det udvalgsarbejde, som har fundet sted, og hvor spørgsmålene har været draget frem på linje med, hvad der blev sagt ved første behandling i det høje ting.

Som nævnt af den foregående ærede ordfører er udvalget blevet orienteret gennem statshospitalets arkitekt, Paul Clausen, direktør Bertelsen, statshospitalerne, og forsorgschef Bank-Mikkelsen, åndssvageforsorgen, hvilket også fremgår af betænkningen.

De 34,4 mill. kr., der skal anvendes, er jo ikke noget lille beløb, selv om det har været væsentlig større. Det oprindelige skitseprojekt lød på 41,4 mill. kr., ligeledes eksklusive montering, så sagens udvikling fra finansudvalgets første bevilling på 14 mill. kr. gennem skitseprojektets 41,4 mill. kr. og til lovforslagets 34,4 mill. kr. har sådan set et lidt forunderligt forløb.

Begynder man nu at regne ud på sengantallet: 100 til sindslidende og 80 til åndssvageafdelingen — det er væsentlig nedskåret fra de 280, det oprindelig var — og på, hvad gennemsnitsprisen bliver pr. seng, må alle de forskellige forhold tages i betragtning: samarbejdet og fællesanlæggene med det almindelige sygehus. Netop dette, at man skal udbygge i Dronning Alexandrines hospitals umiddelbare nærhed, gør det måske dyrere i anlæg, men ved fællesskabet

[P. E. Eriksen.]

billigere i drift, og vi må vel også tage det almindelige sygehus' sengetal med i betragtning, når vi beregner en gennemsnitspris.

Hvad koster så en hospitals seng i dag i et nyt sygehus under specielle forhold — har vi noget at sammenligne med? Rigshospitalet, som vi drøftede forleden dag, er, det indrømmer jeg, noget særdeles specielt. Som mit partis ordfører ved første behandling påpegede, fangede boligbyggeriet med sine 14 fritliggende huse, sine 87 lejligheder og sine 156 enkeltværelser straks blikket med en byggeudgift på 10,2 mill. kr. Men de, der har kendskab til hospitalsvæsen og personaleansættelse hernede, ved, hvor svært det kan være at få personale, hvis boligforholdene ikke er i orden, ja, at man endog for yngre lægers vedkommende ikke kan få en stilling oplået ledig, hvis regulativmæssig bolig trods forsøg på at fremskaffe dem under landets vanskelige boligforhold ikke forefindes. Hvor meget sværere må det så ikke være på Færøerne at skaffe personale, hvis boliger ikke er til stede?

Dette forhold har vi erkendt fra vor side, men derfor behøver udgifterne jo da ikke at blive større end højst nødvendigt.

Fordelingen af boligerne mellem statshospitalet og Dronning Alexandrines hospital er i udvalget oplyst at være 123 til statshospitalet og 134 til Dronning Alexandrines hospital med en nogenlunde jævn fordeling af de enkelte boligtyper. Det er selvfølgelig en forudsætning, at det færøske sygehushushold over driften skal betale for de ydelser, som man modtager fra fællesafsnittene, samt for de boliger, der stilles til rådighed for Dronning Alexandrines hospitals personale, både med hensyn til omkostninger, forrentning og afskrivning af de faktiske anlægsudgifter, en fordeling efter de ydelser, de kvadratmeter boligmasse, som det færøske hospitalsvæsen kommer til at råde over.

Løsningen af Færøernes problemer med deres sindslidende og åndssvage, hele deres hospitalsvæsen ligger os meget på sinde som nævnt af det ærede medlem hr. Johan Poulsen ved første behandling. De kræfter og den bevægelse, som ønsker at fortsætte og udbygge samarbejdet med os hernede, skal forstå vor tilslutning til dette lovforslag som et håndslag, og det kan de fremhæve

i kommende diskussioner deroppe. At vi fra vor side så forventer, at rammebeløbet anvendes på en forsvarlig måde, siger jeg kun for en fuldstændighed skyld. Venstre kan derfor tilslutte sig det lille lovforslag om det store beløb i uændret skikkelse efter de oplysninger, vi har fået i udvalget.

Det ændringsforslag, som er stillet af de ærede medlemmer fru Clara Munck, hr. Gottschalck-Hansen og fru Gertie Wandel, vil vi undlade at stemme for på baggrund af det, jeg her har fremført.

Til slut vil jeg sige, at nu giver vi altså tilslutning til dette lovforslag, men så håber vi også, at vi hernede kan følge sygehushusholdet op i takt med tiden, få de ting, som kan yde patienterne og personalet de bedste forhold, behandling og pleje.

Clara Munck: Som det fremgår af betænkningen, har det konservative mindretal følt sig foranlediget til at stille et ændringsforslag til forslag til lov om opførelse af et statshospital i Thorshavn.

Allerede ved første behandling af lovforslaget gav jeg udtryk for, at vi fra konservativ side stod noget undrende over for den høje beløbsramme, der her er tale om, og vi har heller ikke under udvalgsarbejdet efter vor opfattelse fået nogen anledning til at mene, at den højtærede indenrigsminister har ramt det rigtige beløb til opførelse af statshospitalet.

Som bekendt drejer det sig her om 100 senge til sindslidende og 80 senge til åndssvage. Vi er helt enige i, at staten har forpligtelse til at opføre dette hospital, men når jeg understreger, hvad det er for et hospital, er det for at henvise til, at det jo her først og fremmest er pleje- og behandlingsafsnit, der er tale om. Dette har selvfølgelig fået os til at tænke over, på hvilket grundlag den højtærede indenrigsminister har nået sin beløbsramme. Jeg vil, som det allerede er sagt, også understrege, at det jo ikke drejer sig om et fuldt moderne udbygget hospital med alle de installationskrævende ordninger, der hører til, når hospitalet skal omfatte både det medicinske, det kirurgiske og det forskningsmæssige.

Det drejer sig som før sagt først og fremmest om et plejehjem, og for at danne os en mening om beløbsrammen har vi set på de plejehjem, der er opført i andre dele af

[Clara Munck.]

Danmark igennem de senere år. Jeg skal ikke nævne alle tallene, men jeg kan påpege, at vi i Brønderslev, Ballerup og Lille-mosegård her i Københavnsområdet og i Viborg har moderne plejehjem, hvor man ikke tilnærmelsesvis kender udgifter som dem, der her bliver tale om. Jeg har også kigget på statshospitalet i Glostrup; det er jo et meget moderne hospital, som vi alle kender. Også herude har der været tale om opførelse af sygeplejeskole, boliger og tun-nelanlæg, og endelig er der her afsnit, der må siges at være betydelig mere udbygget, end vi vil få dem ved statshospitalet i Thorshavn. Ser vi på udgifterne i Glostrup, finder vi et beløb på ca. 90.000 kr. pr. seng, og ser vi på plejehjemsudgifterne, finder vi et beløb pr. sengeplads på fra 44.000 til 73.000 kr. Men her har vi et lovforslag, hvor den højtærede indenrigsminister anmoder om et beløb, der svarer til godt 190.000 kr. pr. sengeplads.

Jeg skal ikke komme ind på de enkelte områder, vi har drøftet i udvalget, og på hvilke det ville være rimeligt at spare. Vi har drøftet boligbyggeriet, og det er også blevet nævnt her i dag. Jeg vil dog gerne sige, at også udvalgsbehandlingen understregede, at boligbyggeriet ikke kun er et spørgsmål i relation til statshospitalet; det er en egentlig boligopgave, man igennem denne bevilling påtager sig. Vi havde ønsket, at den højtærede indenrigsminister havde følt sig foranlediget til at foreslå beløbsrammen nedsat eller i hvert fald finde en anden byrdefordeling. Det er ikke sket.

I denne forbindelse vil jeg gerne nævne, at jeg egentlig troede, der gjaldt samme lovgivning på Færøerne som i riget i det hele taget. Den højtærede boligminister har jo sørget for, at der ikke må bygges parcelhuse, der er større end 130 m². Men nu ser jeg altså, at staten må bygge parcelhuse på 160 m². Det skyldes måske, at forholdene er så forskellige her og på Færøerne, som vi gang på gang hører.

Vi har som sagt ikke ment at kunne godtage den høje udgift. Vi har heller ikke ment på grundlag af udvalgsbehandlingen at være i besiddelse af så mange enkeltheder vedrørende denne sag, at vi kunne pege på egentlige besparelsesområder. Derfor har vi stillet ændringsforslag om ned-sættelse af beløbsrammen fra 34,4 mill. kr. til 28,8 mill. kr. Det har vi gjort på grundlag af de erfaringer, vi har indhøstet, og der-igennem har vi givet den højtærede inden-rigsminister en efter vor mening måske næsten for bred margen. Hvis vi tager anskaffelsesprisen for sengepladser på amts-sygehuset i Glostrup på 90.000 kr. og dertil lægger den fordyrelse, som den højtærede indenrigsminister siger man må regne med på Færøerne i forhold til priserne hernede, på 25 pct. samt — også efter den højtærede indenrigsministers udtalelser — regner med prisstigninger i tiden fra 1955 til 1962 på 30 pct., når vi op på et beløb på ca. 160.000 kr. Det er det beløb, vi foreslår, og et beløb, der vil medføre en samlet udgift på 28,8 mill. kr. Vi har ment at burde gå op til de 160.000 kr. pr. seng, uanset at vi selv-følgelig med stor interesse har læst den højtærede indenrigsministers cirkulære af 6. marts i år til kommunerne, hvor ministe-ren understreger, at det offentlige indtil videre må begrænse sine udgifter ikke blot til forbrug, men også til investering.

Vi har af hensyn til den særlige opgave på Færøerne, altså uanset denne henstilling, ment, at det var sagligt og forsvarligt at foreslå et beløb på 28,8 mill. kr. Vi vil gerne understrege, at vi fra konservativ side mener, at det er et fuldt ud sagligt forslag, vi har stillet. Vi mener altså, at vi ved dette ændringsforslag i ikke ringere grad end andre grupper her i tinget har understreget vor forståelse over for ånds-svageforsorgens og sindssygeværnsnets problemer og over for de særlige problemer, der på andre områder findes på Færøerne. Til gengæld mener vi også, at de millioner der skal anvendes, bør anvendes med efter-tanke. Vi ved, at man i Thorshavn, selv

[Clara Munck.]

om dette hospital bygges, alligevel har stor mangel på institutioner inden for åndssvageforsorgen og sindssygevæsenet. Vi ved, at der er planer om opførelse af en ekster-natskole og planer om oprettelse af beskyt-tede værksteder, og vi ser gerne, at de millioner, der ikke anvendes her, anvendes til andre påkrævede opgaver på Færøerne.

Med disse ord skal jeg anbefale tinget at stemme for det af det konservative mindretal stillede ændringsforslag.

Else-Merete Ross: På det radikale venstres vegne vil jeg gerne anbefale lovforslaget og anbefale at stemme imod ændringsfor-slaget.

Så vidt jeg har forstået, er de konserva-tive ganske særlig imod det beløb, som skal anvendes på boligopgaverne. Jeg har for-stået, at det er sådan, at mange færøske sygeplejersker ikke vender tilbage til Færøerne. Jeg tror derfor, at det spiller en me-get stor rolle, når man får en sygeplejerskole deroppe, at de har gode boligforhold, mens de går på skolen, men også sådanne bolig-forhold, at de vil blive der. Jeg tror også, det er vanskeligt at få læger til at komme til Færøerne, hvis ikke man tilbyder dem gode boliger; så jeg synes, at man, hvis man virkelig ønsker denne opgave fremmet, også er nødt til at tage det i betragtning, at man virkelig kan få det personale, man gerne vil have ansat. Derfor mener jeg, det er urimeligt, at spare på boligerne, og når det ærede medlem fru Clara Munck taler om, at Færøerne på den måde får løst en boligopgave, må man gøre opmærk-som på, at i forbindelse med mange andre hospitaler hører der også opførelse af lægeboliger og sygeplejerskeboliger med.

Jeg mener, at med denne lovgivning har vi nået noget, som er meget værdifuldt, nemlig at sindssyge- og åndssvagepatienter på Færøerne kan få lov til at få behandling på deres hjemsted og ikke mere behøver at blive sendt herved. Jeg vil meget anbe-fale lovforslaget i den form, det har nu.

O. Mathiasen: Det er naturligvis rigtigt, som det ærede medlem hr. P. E. Eriksen og især som det ærede medlem fru Clara Munck har sagt, at det er et meget dyrt og stort byggeri. Jeg skal ikke trætte med

at sammenligne med amtssygehuset i Glostrup. Det er rigtigt, at i forhold til det, er det et meget stort beløb, når man regner det ud pr. seng. Når der er så mange forhold, der spiller ind, er der vel ikke noget at sige til, at byggeriet på Færøerne må blive betydelig dyrere end byggeriet i Glostrup og lignende hospitalsbyggerier.

Ved første behandling af lovforslaget sagde jeg, at vi så med velvilje på det, og at vi ville tage endelig stilling dertil, når vi havde haft udvalgsbehandling. Efter de oplysninger vi har fået, ikke mindst fra arkitekt Paul Clausen og direktør Bjørk-lund Bertelsen og forsorgschef Bank Mik-kelsen, er vor endelige stilling, at vi mener, det er forsvarligt, og at vi helt igennem kan gå ind for lovforslaget, selv om det om-handlede byggeri som sagt er meget dyrt i forhold til lignende byggeri her i landet.

Jeg vil bare gerne sige en ting til. Jeg tror nok, så vidt jeg husker, at jeg nævnte det ved første behandling, men jeg vil gerne sætte en streg under det nu. Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at det ikke vil være rimeligt, om gennem-førelsen af dette hospital kommer til at øve indflydelse på størrelsen af de bevil-linger, som stilles til rådighed for den ud-bygning af statshospitalsvæsenet, som er i gang i den øvrige del af landet. Jeg synes, det er lidt uklart sagt, og jeg vil gerne, da jeg ikke fik nogen udtalelse fra den højt-ærede indenrigsminister ved første behand-ling, bede, om ikke indenrigsministeren vil bekræfte, ikke dette lidt vage, der står her, men at dette hospitalsbyggeri ikke vil komme til at betyde, at der bliver nogen som helst forsinkelse i det store hospitals-byggeri, vi har her i landet — det gælder ikke mindst de planer, der ligger forude i frem-tiden.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale at stemme imod det af mindretallet stillede ændringsforslag. Vi vil stemme for lov-forslaget ved tredje behandling.

Birthe Wetlesen: Af udvalgsbetænkning-ten fremgår det, at et flertal i udvalget indstiller lovforslaget til uændret vedtagelse, medens et mindretal, det konservative folkeparti, har stillet ændringsforslag om, at beløbsrammen i § 2 nedsættes fra 34,4 til 28,8 millioner. Mit parti kan fuldt og helt

[Birthe Wetlesen.]

tilslutte sig mindretallets ændringsforslag og vil stemme for det. Jeg udtalte netop ved første behandling mit partis store betænkeligheder ved det meget dyre projekt og nævnte også, at et hospital som det nærværende skulle kunne bygges for ca. 27 mill. kr.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Indledningsvis tak til, jeg kan vist egentlig godt sige alle, for der har i udvalget været vist meget stor forståelse for dette byggeri på Færøerne. Vi er også principielt enige om, at dette hospital skal bygges og denne opgave løses efter de retningslinjer, der er angivet i lovforslaget. Det, der er os imellem, er disse 5½ mill. kr., som jeg senere skal gøre et par bemærkninger om.

Det ærede medlem hr. P. E. Eriksen sagde, at denne sag havde haft en lang gang, og det er rigtigt, fra de 14 mill. kr., der var stillet forslag om til statshospitalet i første omgang, over de 41 mill. kr. til de nuværende 34,4 mill. kr. Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme ind på en gennemgang af alle årsagerne til denne stigning og dette fald; dem kender udvalgsmedlemmerne, som har fået en, synes jeg, solid begrundelse herfor. Men jeg må derefter også understrege, at denne sag efter min opfattelse har fået en meget, meget grundig behandling igennem alle disse faser, og når det ærede medlem hr. P. E. Eriksen siger, at han håber, at de penge, der nu bliver bevilget, bliver anvendt forsvarligt, kan jeg selvfølgelig understrege dette.

Det ærede medlem hr. P. E. Eriksen siger dernæst, at han går ud fra, at færingerne skal betale for den ydelse, Dronning Alexandrines hospital modtager fra statshospitalet, og jeg bekræfter, at dette vil være tilfældet. Det har jeg understreget i udvalget, og jeg kan dertil sige, at dette princip i de første aktstykker om Dronning Alexandrines hospital er anerkendt af samtlige partier i denne sal, som er finansudvalgsberettigede; det er også ud fra dette princip, jeg har arbejdet.

Endelig siger det ærede medlem hr. P. E. Eriksen, at han håber ikke, at dette byggeri, som jo kræver store beløb, skal gå ud over sygehusbyggeriet hernede. Det kommer det ikke til. Den kvota, der her

gives til Færøerne, får ingen indflydelse på sygehusbyggeriet hernede. Jeg kan over for det ærede medlem hr. O. Mathiasen sige det samme for statshospitalernes vedkommende, at dette beløb, denne kvota, holdes helt uden for det beløb, vi har planer om at anvende til statshospitalerne hernede.

Jeg skal ikke gøre så farlig mange bemærkninger til det ærede medlem fru Clara Munck, men kun sige, at man kan godt regne ud — jeg har gjort det — hvad en seng koster i Glostrup, og hvad en seng koster på Færøerne, og trække alt det fra, som skal trækkes fra, og lægge det til, der skal lægges til, og så kommer vi til, at der ikke er mere end 1.000 kr.s forskel pr. seng på Færøerne og Glostrup. Det er lidt tilfældigt, hvordan man kommer frem til prisen pr. sengeplads. Havde vi bevaret de 280 sengepladser, var vi kommet ned på 148.000 kr. pr. sengeplads. Nu er vi kommet op på 191.000 kr., fordi vi har skåret sengeantallet ned. Skærer vi det yderligere ned, bliver det endnu dyrere pr. seng. Jeg synes ikke, det er et reelt kriterium at gå ud fra.

Vi har gennemgået projektet meget nøje, og jeg mener, at vi ved denne gennemgang har fundet frem til det beløb, vi med rimelighed kan skære ned med, nemlig 7 mill. kr., fra 41 mill. kr. til 34 mill. kr.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger, men takker for den modtagelse og tilslutning, lovforslaget har fået.

Clara Munck: Jeg skal meget kort sige, at da jeg brugte en del af den tid, jeg havde til mit indlæg, til at understrege sagligheden i vore betragtninger, bliver jeg lidt forbavset, når den højtærede indenrigsminister siger, at der egentlig kun er 1.000 kr. i anskaffelsessum pr. seng imellem os. Nok ved jeg, at den høje regering har sin egen form for regnekunst, men hvordan der kun kan blive 1.000 kr.s forskel pr. seng, opgiver jeg at finde frem til.

Jeg vil endnu en gang anbefale, at man stemmer for det ændringsforslag, vi har stillet, og som vi anser for sagligt og forsvarligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget
forkastedes med 76 stemmer mod 24; 26
medlemmer tilkendegav, at de hverken
stemte for eller imod.

§ 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget
går direkte til tredje behandling uden
fornytt udvalgsbehandling. Hvis ingen gør
indsigelse mod dette forslag, betragter jeg
det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om
husmoderafløsning.

(Første behandling af lovforslaget (nr.
72) findes i tidenden sp. 2302, udvalgets be-
tænkning i tillæg B. sp. 525).

Der var stillet 2 ændringsforslag i be-
tænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stil-
let ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsfor-
slagene og spørgsmålet om lovforslagets
overgang til tredje behandling sættes til
forhandling under ét.

Viola Nørlov: Som det fremgår af den
omdelte betænkning, har udvalget afholdt
6 møder og fået en række spørgsmål besvaret
af socialministeren. Udvalget har modtaget
skriftlige henvendelser fra Den danske
Købstadforening, De samvirkende Sogne-
rådsforeninger i Danmark og Husligt Ar-
bejder Forbund. Disse skrivelser samt en
skrivelse fra De samvirkende danske Hus-
holdningsforeninger er optrykt som bilag
til betænkningen.

Kursusplanen for uddannelse af husmoder-
afløser har været drøftet i udvalget, og
der er enighed om, at også mindre kom-
muner skal kunne tage initiativ til afhol-
delse af kursus — enten halv- eller heldags-

kursus, som det nu vil passe lokalt. Når
loven igen skal revideres, vil der være
mulighed for at bedømme, om den påtænkte
uddannelse på 125 timer bør betragtes som
en grunduddannelse, der senere kan sup-
pleres med en videregående uddannelse;
men det skal vi ikke tage stilling til i dag.

At uddannelsen nu bliver gratis, og at
de, der søger kursus, også får arbejdstab
op til 80 pct. dækket, vil sikkert bevirke,
at flere vil søge at dygtiggøre sig til gavn
for de hjem, hvor de skal virke.

Lønspørgsmålet har været drøftet ind-
gående, og der er enighed om, at loven ikke
skal indeholde bestemmelser om løn og
om refusionsgrænse, men at hele dette
spørgsmål henvises til forhandling mellem
ministeriet og de pågældende organisa-
tioner — det drejer sig om Husligt Arbejder
Forbund og de kommunale organisationer.

Et flertal — udvalget med undtagelse
af det konservative folkeparti — indstiller,
at ordningen bliver obligatorisk, men da
der for mange små landkommuner kan
være store vanskeligheder ved at skaffe
hjælp i sygdomstilfælde, har der været
enighed om at fastsætte fristen for gen-
nemførelse af ordningen til 5 år.

Det konservative folkeparti kan ikke
tiltræde de af flertallet stillede ændrings-
forslag, men ønsker selv at redegøre for
partiets stilling. Flertallet — socialdemo-
krater, radikale, venstre og socialistisk
folkeparti — anbefaler lovforslaget og de
stillede ændringsforslag, som begge er til-
trådt af socialministeren, til vedtagelse.

Ellen Poulsen: Det er jo rigtigt, som det
er sagt nu, at udvalgsarbejdet med det
foreliggende lovforslag har været meget
grundigt, og at vi har fået mange oplys-
ninger. Bl. a. fik vi den oplysning, at 88
pct. af befolkningen lever i kommuner,
hvor man har en husmoderafløsningsord-
ning. Derudover er jeg vidende om, at
mange små kommuner allerede har lavet
en slags frivillig ordning, som man har
været meget glad for. Der er ingen tvivl
om, at mange kvinder, ikke mindst ude i
de små kommuner, i dag har en så stor
arbejdsbyrde på grund af manglende med-
hjælp, at det vil være til uvurderlig nytte
for dem at kunne få en husmoderafløsning,
en hjælp, i tilfælde af, at sygdom sætter